Kulturutskottets betänkande 1977/78:6

med anledning av motion om medicinsk rådgivning till yrkesdansare

Motionen

I motionen 1976/77:1128 av Yvonne Hedvall (m), vars behandling på förslag av kulturutskottet i betänkandet 1976/77:45 uppskjutits till riksmötet 1977/78, yrkas att riksdagen hos regeringen begär att frågan om medicinsk rådgivning och hjälp till yrkesdansare blir föremål för utredning.

Utbildning och träning på dansområdet är enligt motionen fysiskt sett att jämställa med idrottsutövning. Motionären drar paralleller mellan yrkesdansares och elitidrottsutövares situation och konstaterar att vissa yrkesskador är vanliga hos dansarna, t. ex. sträckningar, seninflammationer och muskelskador.

Utbildning i kroppens fysiologi och tillgång till medicinsk expertis saknas enligt motionen praktiskt taget helt i dag inom yrkesdansarområdet. En praktisk lösning av problemen vore, anser motionären, att låta yrkesdansarna i någon form komma i åtnjutande av den utbildning och medicinska kontroll som gymnastik- och idrottshögskolan i Stockholm kan erbjuda.

Utskottet

Dansarutredningen, som hade i uppdrag att utreda frågor om utbildning av dansare, presenterade sina förslag i betänkandet (Ds U 1976:8–9) Utbildning av yrkesdansare. I betänkandet lämnar utredningen en fyllig redogörelse för den utbildning inom dansområdet som ges vid olika institutioner i landet. Vissa uppgifter är av intresse för bedömningen av de frågor rörande medicinsk rådgivning till yrkesdansare som tas upp i motionen 1976/77:1128. Sålunda uppges att balettelevskolan vid Operan till sig knutit en deltidstjänstgörande ortopedisk läkare, som samtidigt är balettkårens läkare. Vidare framgår att den sökandes förutsättningar för utbildning till yrkesdansare bedöms under medverkan av bl. a. läkare såväl vid Operan som vid balettelevskolan vid Malmö stadsteater. Beträffande statens dansskola, som bl. a. utbildar danspedagoger och koreografer, kan nämnas att samtliga nyantagna elever genomgår ortopedisk undersökning och att undervisning ges i anatomi och arbetsfysiologi.

Utbildning i kroppens fysiologi och tillgång till medicinsk expertis på detta område saknas enligt motionen praktiskt taget helt i dag. Motionären anför att inte heller den statliga dansarutredningen berört denna fråga.

Vad beträffar förslagen till framtida förberedande dansundervisning i grundskolan och gymnasial yrkesutbildning av dansare kan utskottet inte

finna annat än att dansarutredningen tagit hänsyn till både elevernas behov av sakkunnig hjälp vid uppkomna skador och arbetsfysiologiska utbildningsmoment.

I fråga om de dansensembler som är knutna till Svenska riksteatern, Cramér- och Cullberg-baletterna, har utskottet erfarit att dansarnas speciella behov av medicinsk expertis avses bli beaktat vid de överväganden angående personalens sjuk- och hälsovård som f. n. pågår vid Riksteatern.

Med hänsyn till det anförda finner utskottet det inte påkallat att i särskild ordning utreda frågan om medicinsk rådgivning och hjälp till yrkesdansare. Yrkandet härom i motionen 1976/77:1128 avstyrks därför.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motionen 1976/77:1128.

Stockholm den 25 oktober 1977

På kulturutskottets vägnar
GEORG ANDERSSON

Närvarande vid ärendets slutbehandling: Georg Andersson (s), Per Olof Sundman (c), Ingemar Leander (s), Olle Eriksson (c), Åke Green (s), Ingegärd Frænkel (fp), Tyra Johansson (s), Karl-Eric Norrby (c), Lars-Ingvar Sörenson (s), Ingrid Diesen (m), Kerstin Göthberg (c), Lennart Bladh (s), Gunnar Richardson (fp), Lars Ahlmark (m) och Lena Öhrsvik (s).

GOTAB 55862 Stockholm 1977